

Elisabeth von Böhmens spørsmål om hvordan det kan finnes en gjensidig årsakssammenheng mellom mentale og fysiske ting, eller mellom mentale og fysiske prosesser, forstås ennå i dag som en del av kropp/sinn-problemet og som fortsatt viktig i sinnsfilosofien. Spørsmålet leder i sin tur til et annet angående det mentale og det fysiske, nemlig hva det er som kjennetegner mentale og fysiske prosesser. Må disse anses som to forskjellige ting, slik Descartes antok, eller er mentale prosesser egentlig bare fysiske prosesser (Robinson, 2020)?

Von Böhmen selv gikk inn for sistnevnte posisjon. I motsetning til Descartes brukte hun dette synet ikke bare for å forklare kroppens, men også sinnets natur på en mekanistisk måte. Hun tok til orde for en monistisk teori. Den avviser at virkeligheten må forklares gjennom to forskjellige slags substanser (som i Descartes' dualisme). Monismen hevder at det bare fins én grunnleggende type substans. For von Böhmen var det klart at sinnet ikke kan være immaterielt og ikke-utstrakt, som Descartes hevdet. Snarere må det være del av den samme romlig utstrakte materien som også kroppen er laget av. For hvis sinnet også forklares som materielt, er det ikke noe problem å forklare årsakssammenhengen mellom mentale og fysiske ting. Hun står dermed igjen bare med den utstrakte fysiske substansen (henvist i Shapiro, 2007, s. 68).

Von Böhmen var ikke den eneste som argumenterte for en rent fysisk oppfatning av sinnet. Både før og etter henne (også i dag) er det mange filosofer og andre forskere som har tatt til orde for (varianter av) denne monistiske posisjonen som det er vanlig å kalle fysikalisme, og som vi nå skal se nærmere på.

12.3 Fysikalisme: Alt, inkludert sinnet, er i bunn og grunn noe fysisk

«Alt er atom og tomrom». Hvis du spurte den greske filosofen Demokrit (460 f.Kr. – 370 f.Kr.) om virkelighetens natur, ville denne setningen vært svaret hans. Det Demokrit mente, var at til syvende og sist er alt i verden laget av atomer og ingenting annet. Demokrits ide er sannsynligvis den tidligste formen for det vi nå kaller **fysikalisme** (Stoljar, 2022). I store trekk mener en fysikalist at ethvert observerbart fenomen, inkludert menneskene og deres virkelighet, i bunn og grunn er noe fysisk og materielt.

Selv om vi kan dele inn virkeligheten på ulike måter, for eksempel biologiske, psykologiske eller sosiale kategorier, er alt som eksisterer ifølge fysikalismen i siste instans fysisk eller materielt (Stoljar, 2021). For fysiklisten er både en grizzlybjørn, mørkredsel og beslutningen om å bli med i en gruppe klimaaktivister og lime seg fast i gaten å forstå som måter det fysiske universet kan være på.

Fysikalisme: Verdensbilde som går ut på at alt som eksisterer, er fysisk. Dette innebærer at også sinnet må forklares på en fysisk måte.